

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vitalie Negreanu împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului General al Poliției și Direcției de Poliție mun. Chișinău, intervenient accesoriu Victor Lupu

(constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată)

împotriva deciziei din 24 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-870/25
NR. PIGD 2-23016211-01-2ra-10122025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sîrbu)
Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, D. Corlăteanu, N. Ghedrovici)

13 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 februarie 2023 Vitalie Negreanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului General al Poliției și Direcției de Poliție mun. Chișinău, intervenient accesoriu Victor Lupu cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că la 5 mai 2021, de către agentul constator Victor Lupu, inspector al SP-3 al IP Buiucani, al DP mun. Chișinău, în privința lui sa a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 05245881 din 5 mai 2021, cu încadrarea acțiunilor presupusului făptuitor în baza art. 354 și art. 76¹ alin. (1) din Codul contravențional. Totodată, prin decizia agentului constator Victor Lupu, inspector al SP-3 al IP Buiucani, al DP mun. Chișinău, din aceeași dată Vitalie Negreanu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 și art. 76¹ alin. (1) din Codul contravențional, fiind sancționat în baza acestor norme cu amendă în mărime de 10 u.c., ceea ce constituie 500 lei - pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 354 din Codul contravențional și 40 u.c., ceea ce constituie 2 000 de lei - pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 76¹ alin. (1) din Codul contravențional.

3. Reclamantul a menționat că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constator din 5 mai 2021 a fost întocmită în lipsa contravenientului Vitalie Negreanu. Ne fiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare, Vitalie Negreanu a depus contestație în ordinea prevăzută de art. 448 al Codului contravențional, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, a deciziei de sancționare și de a fi încetat procesul contravențional, pe motivul lipsei faptei contravenționale.

4. A afirmat, că pentru a contesta procesul-verbal și decizia de sancționare în judecată, a încheiat cu avocatul Constantin Cojocari contractul de asistență juridică nr. 11 din 7 mai 2021, prin care s-a convenit, că pentru apărarea intereselor în cauza contravențională, achită avocatului 7 000 de lei. În procesul examinării de

către instanța de judecată a cauzei contravenționale Vitalie Negreanu a invocat că de către agentul constator i-a fost încălcat dreptul la apărare, aceasta neavând posibilitate de a-și expune poziția sa față de fapta incriminată și de a prezenta probe ce dovedesc nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția ei în comiterea contravenției imputate, au fost întemeiate contrar prevederilor art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, doar pe presupuneri. În context, prin hotărârea din 9 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost admisă contestația sa privind anularea deciziei de sancționare și procesului-verbal nr. MAI05245881 din 5 mai 2021 cu încetarea procesului contravențional. S-au anulat procesul-verbal nr. MAI05245881 din 5 mai 2021 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravențional în privința lui Vitalie Negreanu din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției. La 2 decembrie 2021, agentul constator din cadrul IP Buiucani, Victor Lupu a declarat recurs, prin care a solicitat casarea date și remiterea dosarului contravențional la o nouă examinare în fond. Prin decizia din 23 noiembrie 2023 a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău a fost respins ca nefondat recursul declarat de agentul constator din cadrul IP Buiucani, Victor Lupu și menținută hotărârea sediul Ciocana din 9 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău. Respectiv, această hotărâre a devenit definitivă și irevocabilă la data de 23 noiembrie 2022.

5. A opinat că prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI nr. 05245881 din 5 mai 2021 în lipsa sa a fost lipsit de dreptul de a fi apărat de un avocat, de a prezenta probe, cereri, plângere, declarații, i-au fost încălcate grav drepturile prevăzute de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană, nu a avut parte de un proces echitabil în conformitate cu articolul 6 § 1 din Convenție, fapt confirmat și prin hotărârea din 5 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, rămasă definitivă și irevocabilă prin decizia din 23 noiembrie 2022 a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău.

6. Reclamantul a considerat, că anularea actelor ce au dus la sancționarea contravențională a sa acordă dreptul acestuia de a pretinde la recuperarea prejudiciului prin prisma Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 în coroborare cu art. 384 din Codul contravențional.

7. În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 2, 5, 38 alin. (2), 75, 80, 81, 84, 85, 90, 94, 96, 166, 167 din Codul de procedură civilă, art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 3 Protocolul nr. 7 al Convenției, art. 25 și art. 46 din Constituție, art. 1-3, 5- 8, 10 și 11, 13 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 19, 1998, art. 2007, art. 2036 și art. 2037 din Codul civil.

8. Ulterior, la 4 ianuarie 2024 Vitalie Negreanu a depus cerere de concretizare sub aspectul participanților la proces. Astfel, reclamantul și-a înaintat solicitările din cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului General al Poliției și Direcției de Poliție mun. Chișinău.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 4 iunie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Vitalie Negreanu.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 5 iunie 2025, avocatul Constantin Cojocari, în interesele lui Vitalie Negreanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu adoptarea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 24 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru a fost admisă cererea de apel declarată de avocatul Constantin Cojocari, în interesele apelantului Vitalie Negreanu, s-a casat hotărârea din 4 iunie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre, prin care: s-a admis parțial acțiunea depusă de Vitalie Negreanu. S-a constatat încălcarea dreptului lui Vitalie Negreanu, de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională. S-a constatat încălcarea dreptului lui Vitalie Negreanu la un proces echitabil, prevăzut de art. 6.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. S-a încasat din contul Inspectoratului General de Poliție în beneficiul lui Vitalie Negreanu suma de 7 000 de lei, cu titlu de prejudiciu material (cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale), suma de 5 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 7 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

12. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a stabilit că prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 05245881 din 5 mai 2021, Vitalie Negreanu a fost atras la răspundere contravențională în baza art. 354 și art. 76¹ alin. (1) din Codul contravențional, însă ulterior, prin hotărârea din 9 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, menținută prin decizia din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, procesul-verbal și decizia de sancționare au fost anulate, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

13. Analizând circumstanțele cauzei și argumentele apelantului, instanța de apel a concluzionat că soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii este una incorectă, rezultată din aprecierea eronată a probelor și interpretarea greșită a normelor de drept material.

14. Instanța de apel a reținut că, potrivit art. 383 alin. (3) și art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, persoana în privința căreia procesul contravențional a încetat are dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale autorităților competente.

15. Instanța de apel a mai relevat că, în jurisprudența CtEDO, contravenția constituie „acuzatie în materie penală” în sensul art. 6 CEDO, iar încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției reprezintă un act de reabilitare, care confirmă caracterul nejustificat al tragerii persoanei la răspundere contravențională.

16. Curtea de apel a apreciat întemeiate pretențiile reclamantului privind constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 CEDO.

17. Totodată, a notat că, pentru antrenarea răspunderii materiale a autorității publice, nu este necesară stabilirea intenției sau vinovăției directe a agentului constator, fiind suficientă constatarea caracterului nejustificat al tragerii la răspundere contravențională. În acest context, instanța a constatat că Inspectoratul General al Poliției, în calitate de persoană juridică responsabilă de activitatea subdiviziunilor poliției, urmează să repare prejudiciul cauzat reclamantului.

18. Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a apreciat că reclamantul a suferit stări de stres, frustrare și suferințe morale ca urmare a tragerii ilegale la răspundere contravențională, însă suma solicitată de 20 000 de lei este exagerată. În aplicarea art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, instanța de apel a considerat echitabilă compensarea prejudiciului moral în cuantum de 5 000 de lei.

19. Referitor la prejudiciul material, instanța de apel a constatat că reclamantul a suportat cheltuieli reale pentru asistență juridică atât în cauza contravențională, cât și în prezenta cauză civilă, în sumă totală de 14 000 de lei, confirmate prin bonurile de plată anexate la dosar, iar aceste cheltuieli sunt reale, necesare și rezonabile în sensul art. 96 din Codul de procedură civilă și practicii CtEDO.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 28 noiembrie 2025, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs împotriva deciziei din 24 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

21. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurentul a menționat că instanța de apel eronat a calificat cauza contravențională drept „acuzatie în materie penală” în sensul art. 6 CEDO, argumentând că fapta imputată lui Vitalie Negreanu a fost examinată exclusiv în cadrul Codului contravențional, iar sancțiunea aplicată a avut caracter

administrativ și moderat, fără a întruni criteriile stabilite în jurisprudența CtEDO pentru calificarea unei fapte drept penală. În acest sens, a făcut trimitere la criteriile dezvoltate în cauza Engel și alții c. Olandei, precum și la hotărârile Öztürk c. Germaniei și Benham c. Regatul Unit, explicând că simpla aplicare a unei amenzi contravenționale în cuantum redus nu transformă cauza într-o acuzație penală.

22. Totodată, recurentul a indicat că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 05245881 din 5 mai 2021 a fost anulat exclusiv din motive de nulitate procedurală, generate de necorespunderea acestuia cerințelor art. 443 și art. 445 din Codul contravențional, iar nu ca urmare a constatării inexistenței faptei sau a caracterului ilicit al acțiunilor agentului constator. S-a menționat că instanța de judecată a constatat lipsa descrierii faptelor imputate și neîndeplinirea unor cerințe de formă ale procesului-verbal, fără a se pronunța asupra vinovăției ori nevinovăției persoanei.

23. Inspectoratul General al Poliției a mai susținut că, în speță, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 1545/1998 privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, întrucât reclamantul nu a fost reținut ilegal, nu i-au fost aplicate măsuri preventive, nu a fost condamnat ilegal și nici nu a fost supus arestului contravențional ori altor măsuri restrictive expres prevăzute de lege.

24. Recurentul a invocat caracterul exhaustiv al situațiilor enumerate la art. 3 și art. 6 din legea menționată, apreciind că acestea nu pot fi extinse prin interpretare.

25. În continuare, recurentul a relevat că anularea procesului-verbal în temeiul art. 443 și art. 445 din Codul contravențional nu echivalează cu constatarea caracterului ilicit al acțiunilor autorității competente și nu generează automat dreptul la despăgubiri în sensul art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional.

26. În opinia recurentului, dreptul la repararea prejudiciului poate apărea doar în cazul în care printr-o hotărâre definitivă s-a constatat expres caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente să constate contravenția ori să soluționeze cauza contravențională, condiție care, în opinia sa, nu a fost realizată în prezenta cauză.

27. La fel, Inspectoratul General al Poliției a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat dispozițiile art. 2007 și art. 2036 din Codul civil, deoarece răspunderea statului pentru prejudiciul moral și material este prevăzută doar pentru cazurile expres indicate de lege, cum ar fi condamnarea ilegală, aplicarea ilegală a arestului sau a muncii neremunerate în folosul comunității, iar nu pentru anularea unui proces-verbal contravențional din motive procedurale.

28. De asemenea, instanța de apel a apreciat greșit circumstanțele cauzei și probele administrate, întrucât nevinovăția lui Vitalie Negreanu nu ar fi fost demonstrată, acesta fiind repus în drepturi exclusiv din considerente procedurale. În așa mod, instanța de apel a acordat despăgubiri în lipsa constatării existenței

unui fapt ilicit imputabil autorităților și fără întrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

30. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

31. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

32. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

33. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 24 septembrie 2025, decizia integrală fiind notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 14 noiembrie 2025 (f.d. 29, Vol. II). Prin urmare,

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 28 noiembrie 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

35. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

40. Completul de judecată notează că motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a susținerilor examinate și o interpretare diferită a probelor administrate. Or, instanța de apel a constatat corect că acțiunile autorităților competente, soldate cu tragerea nejustificată la răspundere contravențională și anularea ulterioară a actelor constatatoare, se circumscriu noțiunii de acțiuni ilicite în sensul legislației speciale și atrag obligația de reparare a prejudiciului material și moral cauzat persoanei vizate. În acest context, instanța de apel a efectuat o interpretare sistemică și corelată a normelor Codului contravențional, Codului civil și Legii nr. 1545/1998, concluzionând justificat asupra existenței temeiului juridic pentru acordarea despăgubirilor.

41. De asemenea, instanța de apel a analizat distinct natura și întinderea prejudiciului moral și material, reținând existența unor suferințe morale generate de stresul, frustrările și consecințele tragerii ilegale la răspundere contravențională, precum și caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică suportate de reclamant, aspecte confirmate prin probele administrate la dosar.

42. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

43. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

44. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

45. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, împotriva deciziei din 24 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat